

I. Lời mở đầu :

Hồ Chí Minh - người anh hùng giải phóng dân tộc, vị lãnh tụ vĩ đại của cách mạng Việt Nam, được tổ chức UNESCO công nhận hai danh hiệu: Anh hùng giải phóng dân tộc và danh nhân văn hóa thế giới. Suốt cả cuộc đời mình, Người luôn một lòng vì dân, vì nước, đấu tranh không mệt mỏi cho sự nghiệp giải phóng dân tộc. Trong kho tàng tri thức quý giá mà Người để lại cho toàn Đảng, toàn dân ta, điều có giá trị lớn nhất chính là tư tưởng của Người. Một trong những quan trọng và có ý nghĩa thực tiễn đối với nước ta hiện nay là tư tưởng của Người về Cần, Kiệm, Liêm, Chính, Chí công vô tư.

Việc nghiên cứu nội dung Cần, Kiệm, Liêm, Chính, Chí công vô tư trong tư tưởng Hồ Chí Minh trong thực tiễn hiện nay là công việc hết sức cần thiết và cập nhật, bởi vì như chúng ta đã biết, nước ta đang phát triển nền kinh tế thị trường định hướng XHCN. Nền kinh tế thị trường, bên cạnh những mặt tích cực cũng tồn tại nhiều mặt trái, tiêu cực cần khắc phục và hạn chế như: buôn lậu, trốn thuế, làm hàng giả, nạn tham ô, tham nhũng... Chính vì vậy, đòi hỏi chúng ta phải nhận thức một cách sâu sắc hơn những tư tưởng của Hồ Chí Minh về Cần, Kiệm, Liêm, Chính, Chí công vô tư để phát triển sản xuất, nâng cao đời sống nhân dân. Hơn nữa tư tưởng đó có mối quan hệ mật thiết đối với việc chống quan liêu, tham nhũng ở nước ta.

Giữa Cần, Kiệm, Liêm, Chính, chí công vô tư với việc chống quan liêu, tham nhũng có mối quan hệ mật thiết với nhau. Bởi vì như trên đã phân tích, Cần, Kiệm, Liêm, Chính, Chí công vô tư là biểu hiện của một xã hội phồn thịnh, tốt đẹp. Đó không phải chỉ là những đức tính cần có của một cá nhân mà của cả một tập thể, của cả một xã hội, có như vậy xã hội mới phát triển. Và ngược lại, nếu không “cần”, không “kiệm”, không “liêm”, không “chính”, không “chí công vô tư”, đó là biểu hiện của một xã hội suy vong. Một trong những biểu hiện trái với nội dung Cần, Kiệm, Liêm, Chính, Chí công vô tư đó là tệ quan liêu, tham ô, tham nhũng. Chính vì vậy, muốn một xã hội phát triển phải chống tệ quan liêu, tham nhũng, cũng như giáo dục mọi người phải thực hiện đức tính Cần, Kiệm, Liêm, Chính, Chí công vô tư.

II. Nội dung quan điểm Cần, Kiệm, Liêm, Chính, Chí công vô tư của Hồ Chí Minh

1. Cần, kiệm, liêm, chính, chí công vô tư :

Đức tính “cần, kiệm, liêm, chính, chí công vô tư”, theo Hồ Chí Minh là nền tảng của đời sống mới, là phẩm chất hàng đầu của đạo đức cách mạng. Đây là những đức tính mà bản thân mỗi cán bộ, đảng viên lấy đó để điều chỉnh, soi rọi, thực hiện trong mọi hoạt động. Cần kiệm, liêm, chính cũng là phẩm chất của đạo đức truyền thống, nhưng được Bác Hồ đưa vào những nội dung theo yêu cầu mới, khác cơ bản về đối tượng thực hiện. Trong chế độ phong kiến cũng nêu những khái niệm cần, kiệm, liêm, chính, nhưng họ bắt nhân dân thực hiện để phục vụ cho quyền lợi của họ, chứ giai cấp phong kiến không bao giờ thực hiện. Còn đối với Bác Hồ, đề ra cần, kiệm, liêm, chính là bắt buộc cán bộ, đảng viên phải làm gương thực hiện để nhân dân noi theo, đem lợi ích cho dân, cho nước.

Tháng 3-1947, do nhu cầu “kháng chiến, kiến quốc” Bác kêu gọi thi đua xây dựng “đời sống mới là cần, kiệm, liêm, chính” và giải thích rất rõ, dễ hiểu. Tháng 6-1949, để tiếp tục răn dạy cán bộ về đạo đức, Bác viết tác phẩm “Cần, kiệm, liêm, chính”. Bác coi bốn đức tính “cần, kiệm, liêm, chính” là những đức tính của người cán bộ cách mạng, như trời có bốn mùa, đất có bốn phương. Bác viết:

“Trời có bốn mùa: Xuân, Hạ, Thu, Đông.

Đất có bốn phương: Đông, Tây, Nam, Bắc.

Người có bốn đức: Cần, Kiệm, Liêm, Chính.

Thiếu một mùa thì không thành trời.

Thiếu một phương thì không thành đất.

Thiếu một đức thì không thành người”.

Sau đó, Bác còn viết bốn bài báo đăng trên báo cứu quốc giải thích rõ nội hàm bốn đức tính này.

Trong cuộc đời hoạt động cách mạng, chủ tịch Hồ Chí Minh luôn coi trọng vấn đề xây dựng đạo đức cách mạng, coi đạo đức là cái gốc, cái nền tảng của người

cách mạng. Chủ tịch Hồ Chí Minh không chỉ bàn một cách sâu sắc, cô đọng, thấm thía về vấn đề đạo đức mà chính bản thân Người, trong suốt cuộc đời, đã thực hiện một cách mẫu mực những tư tưởng và khát vọng đạo đức do mình đặt ra. Trong tư tưởng Hồ Chí Minh về đạo đức, những phẩm chất đạo đức được Người nêu ra là phù hợp với từng đối tượng, có khi Người nhấn mạnh phẩm chất này hay phẩm chất khác là nhằm đáp ứng yêu cầu của nhiệm vụ cách mạng Việt Nam ở từng giai đoạn nhất định. Từ đó Người đã khái quát thành những phẩm chất chung, cơ bản nhất của con người Việt Nam trong thời đại mới là: trung với nước, hiếu với dân; yêu thương con người; Cần, Kiệm, Liêm, Chính, Chí công vô tư; tinh thần quốc tế trong sáng. Trong những phẩm chất đó thì phẩm chất Cần, Kiệm, Liêm, Chính, Chí công vô tư được Người đề cập nhiều nhất bởi phẩm chất này gắn liền với hoạt động hàng ngày của mỗi người, gắn liền giữa lời nói và việc làm, giữa suy nghĩ và hành động của mỗi cá nhân trong đời công cũng như trong đời tư, trong sinh hoạt cũng như trong công tác. Vậy Cần, Kiệm, Liêm, Chính, Chí công vô tư là gì? Chủ tịch Hồ Chí Minh đã giải thích ý nghĩa và mối liên quan của những từ này một cách đơn giản, rõ ràng và rất dễ hiểu.

Cần, tức là lao động cần cù, siêng năng, chăm chỉ, cố gắng, dẻo dai; lao động với tinh thần tự lực cánh sinh, không lười biếng. Cần còn là làm việc một cách thông minh, sáng tạo, có kế hoạch, khoa học. Theo Bác, con người có đức Cần thì việc gì, dù khó khăn đến mấy, cũng làm được. Đúng như câu tục ngữ kiến tha lâu cũng đầy tổ, nước chảy mãi đá cũng mòn. Bác lưu ý, kẻ địch của chữ Cần là lười biếng. Bác cho rằng nếu có một người, một địa phương, hoặc một ngành mà lười biếng thì khác nào toàn chuyến xe đang chạy, mà có một bánh trật ra ngoài đường ray. Họ sẽ làm chậm trễ cả một chuyến xe. Vì vậy, người lười biếng là có tội với đồng bào, với Tổ quốc.

Kiệm, tức là tiết kiệm sức lao động, tiết kiệm thời gian, tiết kiệm tiền của của dân, của nước, của bản thân; phải tiết kiệm từ cái lớn đến cái nhỏ, không phô trương hình thức, không xa xỉ, hoang phí. Cần và Kiệm phải đi đôi với nhau

như hai chân của con người. Cần mà không Kiệm thì như gió vào nhà trống, như nước đổ vào cái thùng không đáy, làm chừng nào xào chừng ấy, rốt cuộc không lại hoàn không. Kiệm mà không Cần thì không tăng thêm và không phát triển được. Bác giải thích, tiết kiệm không phải là bủn xỉn. Khi không đáng tiêu xài thì một hạt gạo, một đồng xu cũng không nên tiêu, nhưng khi có việc cần làm lợi cho dân, cho nước thì hao bao nhiêu của, tốn bao nhiêu công cũng vui lòng, như thế mới là kiệm.

Liêm, nghĩa là trong sạch, là luôn luôn tôn trọng, giữ gìn của công, của dân, không tham địa vị, không tham tiền tài. Không tham sung sướng. Không ham người tâng bốc mình. Chỉ có một thứ ham là ham học, ham làm, ham tiến bộ. Vì vậy mà quang minh chính đại, không bao giờ hủ hoá. Bác đã nhắc lại một số ý kiến của các bậc hiền triết ngày trước: Khổng Tử nói: "Người mà không Liêm thì không bằng súc vật"; Mạnh Tử cho rằng: "Ai cũng tham lợi thì nước sẽ nguy". Do vậy, Bác yêu cầu mỗi người, nhất là cán bộ lãnh đạo phải thực hiện tốt chữ Liêm. Chữ Liêm và chữ Kiệm phải đi đôi với nhau như chữ Kiệm phải đi đôi với chữ Cần. Có Kiệm thì mới Liêm được, bởi xa xỉ ắt sinh tham lam, không giữ được Liêm. Bác cũng chỉ rõ ngược lại với chữ Liêm là tham ô, là ăn cắp của công làm của tư, đục khoét nhân dân, tiêu ít mà khai nhiều, lợi dụng của chung của nhà nước làm quỹ riêng cho địa phương mình. Tham ô là trộm cướp, là kẻ thù của nhân dân. Muốn Liêm thật sự thì phải chống tham ô.

Chính, nghĩa là không tà, nghĩa là thẳng thắn, đứng đắn. Điều gì không đứng đắn, thẳng thắn, tức là tà. Nói về chính, Bác viết: "Một người phải cần, kiệm, nhưng còn phải chính mới là người hoàn toàn. Trên quả đất có hàng muôn triệu người sống, số người ấy có thể chia thành hai hạng: Người thiện và người ác. Trong xã hội, tuy có trăm công, nghìn việc, song, những công việc ấy có thể chia làm hai thứ: việc chính và việc tà. Làm việc chính là người thiện. Làm việc tà là người ác."

Cần, Kiệm, Liêm, là gốc rễ của Chính. Nhưng một cây cần có gốc rễ, lại cần có ngành, lá, hoa, quả, mới là hoàn toàn. Một người phải Cần, Kiệm, Liêm nhưng còn phải Chính mới là người hoàn toàn.

Chí công vô tư, là ham làm những việc ích quốc, lợi dân, không ham địa vị, không màng công danh, vinh hoa phú quý; “phải lo trước thiên hạ, vui sau thiên hạ (tiên thiên hạ chi ưu nhi ưu, hậu thiên hạ chi lạc nhi lạc).

Thực hành chí công vô tư là nêu cao chủ nghĩa tập thể, nâng cao đạo đức cách mạng, quét sạch chủ nghĩa cá nhân. Chủ nghĩa cá nhân chỉ biết đến mình, muốn “mọi người vì mình”. Nó là giặc nội xâm, còn nguy hiểm hơn cả giặc ngoại xâm.

Hồ Chí Minh viết: “Một dân tộc, một đảng và mỗi con người, ngày hôm qua là vĩ đại, có sức hấp dẫn lớn, không nhất định hôm nay vẫn được mọi người yêu mến và ca ngợi, nếu lòng dạ không trong sáng nữa, nếu sa vào chủ nghĩa cá nhân”. Người cũng phân biệt lợi ích cá nhân và chủ nghĩa cá nhân.

2. Mối quan hệ giữa Cần, Kiệm, Liêm, Chính, Chí công vô tư :

- Người còn chỉ ra mối quan hệ: cần, kiệm, liêm chính tốt sẽ dẫn tới chí công vô tư, và chí công vô tư, một lòng vì dân, vì nước thì nhất định sẽ thực hiện được cần, kiệm, liêm, chính. Người đặc biệt lưu ý: "Trước nhất là cán bộ cơ quan, các đoàn thể, cấp cao thì quyền to, cấp thấp thì quyền nhỏ. Dù to hay nhỏ có quyền mà thiếu lương tâm là có dịp đục khoét, có dịp ăn của đút, có dịp "đĩ công vi tư". Người cũng còn chỉ ra một luận điểm rất quan trọng, có giá trị vô cùng thiết thực: "Trước mặt quần chúng, không phải ta cứ viết lên trán chữ "Cộng sản" mà ta được quần chúng yêu mến. Quần chúng chỉ quý mến những người có tư cách đạo đức. Muốn hướng dẫn nhân dân mình phải làm việc trước cho người ta bắt chước". Luận điểm này thể hiện rõ một phương châm xây dựng đạo đức là nêu gương. Không gì thiết thực hơn, có sức cảm hóa và lôi cuốn hơn trong lĩnh vực đạo đức bằng việc nêu gương tốt. Quần chúng nhân dân đã và đang phàn nàn về một số cán bộ, đảng viên không thường xuyên tự rèn luyện

phẩm chất đạo đức, lối sống, không tự phê bình và phê bình để góp phần xây dựng Đảng trong sạch, vững mạnh. Ở một số Chi, Đảng bộ thực hiện việc tự phê bình và phê bình có lúc, có nơi chỉ làm qua loa, lấy lệ. Mấy ai "dũng cảm" tự bộc bạch những hành vi tham ô, tham nhũng, làm giàu bất chính của mình; còn việc phê bình góp ý cho nhau thì xuê xoa "dĩ hòa vi quý" chính vì vậy một số cán bộ, đảng viên đã tự đánh mất mình không còn "cái tâm" trong sáng của người lãnh đạo, người đầy tớ trung thành của dân. Đó chính là do lãng quên việc rèn luyện tu dưỡng đạo đức cách mạng, cần, kiệm, liêm, chính, chí công vô tư mà Bác Hồ đã dạy và do không thực thi nghiêm túc chế độ tự phê bình và phê bình

- HCM chỉ ra rằng, các đức tính cần, kiệm liêm, chính, có quan hệ chặt chẽ với nhau:

+ Cần và kiệm: cần mà không kiệm như thùng không đáy, kiệm mà không cần thì lấy gì mà kiệm. Cần và Kiệm phải đi đôi với nhau như hai chân của con người. Cần mà không Kiệm thì như gió vào nhà trống, như nước đổ vào cái thùng không đáy, làm chừng nào xào chừng ấy, rốt cuộc không lại hoàn không. Kiệm mà không Cần thì không tăng thêm và không phát triển được.

+ Cần, Kiệm, Liêm: là gốc rễ của chính, như một cây không chỉ cần có gốc rễ mà còn phải có cành lá, hoa quả mới hoàn chỉnh.

+ Cần, Kiệm, Liêm, Chính: là tứ đức của con người, những đức tính không thể thiếu được của con người, thiếu một đức tính thì cũng không thành người, cũng như: “Trời thì có bốn mùa... Đất thì có bốn phương... Thiếu một mùa thì không thành... Thiếu một phương thì không thành đất”

+ Cần, kiệm, liêm, chính còn là thước đo sự giàu sang cả về chất, vững mạnh về tinh thần, sự văn minh tiến bộ của dân tộc, cần, kiệm, liêm, chính còn là nền tảng của đời sống mới

+ Chí công vô tư, thực chất là nối tiếp cần, kiệm, liêm, chính vì vậy nó có mối quan hệ mật thiết với nhau, thực hiện được cần kiệm liêm chính sẽ dẫn đến

chí công vô tư, ngược lại đã chí công vô tư một lòng vì nước, vì dân, vì đảng, thì nhất định sẽ thực hiện được cần, kiệm, liêm, chính.

III. Sinh viên liên hệ với sinh viên nói chung và với bản thân nói riêng về việc làm cụ thể:

Trước hết, mỗi sinh viên phải thấm nhuần giá trị đạo đức tấm gương Hồ Chí Minh. Điều này không chỉ dừng ở việc chỉ đọc lí thuyết suông mà cần phải bằng hành động thực tế chứng minh. Việc học tập Bác không ở đâu xa mà thể hiện ở ngay những hành động cụ thể, những việc tốt trong cuộc sống: như sinh viên trước khi tan học thì tắt điện, giữ vệ sinh, bảo vệ của công, không đi học muộn, chăm chỉ học tập, không gian lận trong thi cử, nói không với các tệ nạn xã hội... Như thế thì sinh viên sẽ dễ hình dung mình cần phải làm gì và như thế nào, và chắc chắn phong trào sẽ đi vào chiều sâu và có hiệu quả hơn. Đồng thời, mỗi người khi đã rèn cho mình lối sống đạo đức, thì mình thử soi xem đã làm được bao nhiêu phần trăm, tự đánh giá, từ đó giúp đỡ những người xung quanh, những người còn chưa làm tốt.

Theo Chủ tịch Hồ Chí Minh, nội dung cốt lõi nhất của đạo đức cách mạng là cần, kiệm, liêm, chính. Những phẩm chất này giống như bốn mùa của trời đất; nếu thiếu một trong bốn phẩm chất đó thì con người không thể trở thành người theo đúng nghĩa. Nhưng, đạo đức cách mạng không phải là cái có sẵn, không phải từ trên trời rơi xuống, mà là kết quả của sự đấu tranh, rèn luyện bền bỉ hằng ngày của mỗi người. Do vậy, Người cho rằng, đối với thế hệ trẻ, phải luôn nỗ lực rèn luyện đạo đức cách mạng: thực hiện cần, kiệm, liêm, chính, chí công, vô tư; sống trong sạch, có chí tiến thủ và đoàn kết, không kiêu ngạo; tích cực đấu tranh chống chủ nghĩa cá nhân; phê phán những thói hư, tật xấu; thường xuyên tiến hành phê bình và tự phê bình... để giúp đỡ nhau cùng tiến bộ.

Là sinh viên chúng ta phải thực hiện đúng lời dạy: "Cần, kiệm, liêm chính, chí công vô tư" nêu cao phẩm giá con người Việt Nam trong thời kỳ mới.

"Cần, kiệm, liêm, chính, chí công vô tư" là chuẩn mực đạo đức truyền thống trong quan hệ "đối với mình", được Chủ tịch Hồ Chí Minh kế thừa, vận dụng và phát triển phù hợp với yêu cầu của sự nghiệp cách mạng, trở thành chuẩn mực cơ bản của đạo đức cách mạng. Người là một tấm gương mẫu mực về "cần, kiệm, liêm, chính, chí công vô tư". Học tập và làm theo tấm gương của Người, thực hiện cần, kiệm, liêm, chính, chí công vô tư:

Cần: là sinh viên của một trường đại học thì nhiệm vụ của một người sinh viên là tích cực học tập nâng cao trình độ bản thân để sau này ra trường trang bị được những kiến thức phục vụ cho bản thân và xã hội. Không phải học để đối phó, học để lấy điểm mà cái chủ yếu là lấy kiến thức cho mình, không được nhìn bài, không hiểu thì phải hỏi không giỏi thì phải học. Sinh viên là thế hệ trẻ, thế hệ của đất nước càng phải cần cù, như Bác đã nói” cần cù bù thông minh” nếu không cần cù thì là một con người lười nhác, không làm được việc gì.

Kiệm: khi mà đang ngồi trên ghế nhà trường chưa có công việc, kéo theo là bản thân chưa kiếm được tiền, vật chất, cuộc sống còn phụ thuộc gia đình, theo em cần phải tiết kiệm, giành thời gian rảnh rỗi để làm những việc có ích hơn như: làm tình nguyện, thể dục thể thao, tìm kiếm thông tin để tăng hiểu biết hơn... Không để lãng phí thời gian với những công việc vô bổ như cắm đầu vào game, đi chơi...

Liêm: là một đức tính tốt của con người cũng như trong xã hội hiện nay, đức tính này thể hiện một con người có tính cách liêm chính từ đó như sinh viên chúng ta cần phải rèn luyện đức tính này để sau này phục vụ cho đất nước cũng như bản thân: khi mà trong môi trường học đường hiện nay phục vụ cho việc đào tạo con người mới, con người của xã hội hiện đại vật chất quyết định đến tính cách mỗi con người. liêm chính, hay liêm khiết đã được bác nhắc đến đặc biệt với những cán bộ đảng viên thì đức tính liêm thể hiện được một đất nước giàu mạnh. Là sinh viên thì chúng ta không nên nịnh hót ưa nịnh cũng như quá tự kiêu dẫn đến mọi người xem thường đó là việc chúng ta không nên làm, việc cần làm là sống một cách giản dị nhưng không thể thiếu những thứ quan trọng khác.

Chính: là bản thân thì cần phải làm là tôn trọng người khác không xem thường những người dưới những người kém may mắn mà cần phải giúp đỡ họ hơn nữa, mặt khác cũng nhìn hót để được lợi từ việc này. Hãy sống với đúng khả năng của mình từ việc rèn luyện học tập không ngừng. trau dồi đạo đức kiến thức thực tế hơn làm cho mỗi sinh viên là một công dân tốt của xã hội.

Chí công vô tư: là tính tốt có thể gồm 5 điều: nhân, nghĩa, trí, dũng, liêm. Bồi dưỡng phẩm chất đạo đức cần, kiệm, liêm, chính, chí công vô tư là để người cách mạng vững vàng qua mọi thử thách : “Giàu sang không quyến rũ, nghèo khó không thể chuyển lay, uy vũ không thể khuất phục”. cần phải thực hiện tốt năm điều: : nhân, nghĩa, trí, dũng, liêm. Để khẳng định được thế hệ trẻ hiện nay.

Tích cực , học tập, rèn luyện, nâng cao ý thức của bản thân. Tích cực học tập văn hóa, khoa học - kỹ thuật...; sử dụng những tri thức đó để xây dựng xã hội mới. Chủ tịch Hồ Chí Minh cho rằng, nhiệm vụ này quan trọng hơn bao giờ hết, bởi chúng ta đi lên chủ nghĩa xã hội từ một nước nông nghiệp lạc hậu. Cụ thể hóa mục tiêu, nội dung giáo dục phù hợp với từng cấp học, Người viết: “Đại học thì cần kết hợp lý luận khoa học với thực hành, ra sức học tập lý luận và khoa học tiên tiến của các nước bạn, kết hợp với thực tiễn của nước ta, để thiết thực giúp ích cho công cuộc xây dựng nước nhà. Trung học thì cần đảm bảo cho học trò những tri thức phổ thông chắc chắn, thiết thực, thích hợp với nhu cầu và tiền đề xây dựng nước nhà, bỏ những phần nào không cần thiết cho đời sống thực tế. Tiểu học thì cần giáo dục các cháu thiếu nhi: yêu Tổ quốc, yêu nhân dân, yêu lao động, yêu khoa học, trọng của công”. Có như vậy, thế hệ trẻ mới có thể tích lũy được những tri thức cần thiết, tạo tiền đề phát huy năng lực sáng tạo, góp phần quan trọng vào sự nghiệp bảo vệ và xây dựng chủ nghĩa xã hội của dân tộc.

Thực hiện chí công, vô tư là kiên quyết chống chủ nghĩa cá nhân, lối sống thực dụng. Đối với sinh viên chúng ta cần phải thẳng thắn, trung thực, bảo vệ chân lý, bảo vệ đường lối, quan điểm của Đảng, bảo vệ người tốt; chân thành,

khiêm tốn; không chạy theo chủ nghĩa thành tích, không bao che, giấu giếm khuyết điểm của bản thân...

Thực hiện cần, kiệm, liêm, chính, chí công vô tư phải kiên quyết chống bệnh lười biếng, lối sống hưởng thụ, vị kỷ, nói không đi đôi với làm, nói nhiều, làm ít.

Sinh viên hiện nay cần cố gắng nhiều hơn nữa, nỗ lực hơn nữa để xứng đáng với niềm tin yêu của Bác. Và học tập, làm theo tấm gương đạo đức Hồ Chí Minh cũng là cách giúp chúng ta hoàn thiện bản thân mình. Có nhiều cách để học tập, làm theo tấm gương của Bác, nhưng nên chăng trước hết chúng ta thực hiện chính những lời dạy của Bác về thanh niên, rèn luyện những phẩm chất đạo đức mà Bác đòi hỏi ở thế hệ tương lai của nước nhà.

Sinh viên cần thực hiện tốt 5 điều Bác dặn thanh niên:

Một là, phải luôn luôn nâng cao chí khí cách mạng: “Trung với nước, hiếu với dân, nhiệm vụ nào cũng hoàn thành, khó khăn nào cũng vượt qua, kẻ thù nào cũng đánh thắng”; không sợ gian khổ, hi sinh, hăng hái thi đua tăng gia sản xuất và anh dũng chiến đấu, xung phong đi đầu trong sự nghiệp cách mạng.

Hai là, tin tưởng sâu sắc ở lực lượng và trí tuệ của tập thể, của nhân dân; tăng cường đoàn kết và giúp đỡ lẫn nhau; nâng cao ý thức tổ chức và kỉ luật; kiên quyết chống chủ nghĩa cá nhân và chủ nghĩa tự do.

Ba là, luôn luôn trau dồi đạo đức cách mạng, khiêm tốn và giản dị; chống kiêu căng, tự mãn; chống lãng phí, xa hoa; thực hành tự phê bình và phê bình nghiêm chỉnh để giúp nhau cùng tiến bộ mãi.

Bốn là, ra sức nâng cao trình độ chính trị, văn hoá, khoa học, kĩ thuật và quân sự để cống hiến ngày càng nhiều hơn cho Tổ quốc, cho nhân dân.

Năm là, luôn luôn chú ý dìu dắt và giáo dục thiếu niên và nhi đồng, làm gương tốt về mọi mặt cho đàn em noi theo.

Nếu thực hiện được những lời căn dặn trên đây của Bác, là chúng ta đang giáo dục bản thân mình một cách toàn diện, sống tốt hơn và cống hiến nhiều hơn cho đất nước và xã hội.

Đặc biệt, sinh viên cần đẩy mạnh việc trau dồi những phẩm chất đạo đức mà Hồ Chí Minh đòi hỏi ở những con người Việt Nam trong thời đại mới: Trung với nước, hiếu với dân; Cần, Kiệm, Liêm, Chính, Chí công vô tư; Lòng yêu thương con người; Tinh thần quốc tế trong sáng

Rất nhiều bạn sinh viên đang có hoàn cảnh khó khăn, chúng ta có thể tìm hiểu và giúp đỡ nhau qua các hành động cụ thể: quyên góp ủng hộ bạn, giới thiệu việc làm thêm.... Rất nhiều cảnh đời xung quanh chúng ta cần được cảm thông và chia sẻ: những em bé mồ côi, người khuyết tật, người già neo đơn... Sự giúp đỡ của chúng ta đối với họ không chỉ có ý nghĩa về mặt vật chất mà quan trọng hơn là động viên họ về mặt tinh thần, để họ có thêm nghị lực và tình yêu vào cuộc sống. Chiến dịch Mùa hè xanh, Sinh viên tình nguyện,... chúng ta đã, đang và sẽ làm tốt hơn nữa. Hay, học tập tốt cũng chính là nhiệm vụ của sinh viên như lời dạy của Bác Hồ.

Học tập đạo đức của Bác Hồ, chúng ta còn có thể học tập qua chính những tấm gương thầy cô, bè bạn xung quanh. Và hãy để việc học tập đó đi vào chính cuộc sống hàng ngày của thanh niên, sinh viên, chứ không phải là những hoạt động có tính chất phong trào. Bởi học tập, làm theo tấm gương đạo đức Hồ Chí Minh là để giúp chúng ta sống tốt hơn, đẹp hơn.

IV. Kết luận :

Những lời dạy của Bác Hồ về đạo đức cách mạng, đối với Đảng ta, đối với mỗi chí công, vô tư, về nâng cao đạo đức cách mạng, quét sạch chủ nghĩa cá nhân, về đảng viên đi trước, làng nước theo sau... là không bao giờ cũ. Nếu có cái gì gọi là cũ thì đó chính là nhận thức của chúng ta về các lời dạy của Bác không đến nơi, đến chốn, không thật đầy đủ và nhuần nhuyễn, nhất là chúng ta nói mà không đi đôi với làm, hoặc nói nhiều làm ít, khiến cho đời sống văn hóa trong Đảng, nhất là đời sống về đạo đức, có những biểu hiện suy thoái nghiêm trọng. Cuộc vận động xây dựng, chỉnh đốn Đảng theo tinh thần Nghị quyết Hội nghị Trung ương 6 (lần 2), khóa VIII, đòi hỏi phải khắc phục bằng được tình trạng suy thoái về tư tưởng, đạo đức và lối sống trong cán bộ, đảng viên, đặc biệt là tình trạng tham nhũng, lãng phí, quan liêu,

một căn bệnh nguy hiểm đang đục khoét cơ thể sống của Đảng ta. Trong cuộc chiến đấu sinh tử này, mỗi cán bộ, đảng viên chúng ta càng phải đề cao trách nhiệm tu dưỡng và thực hành tư tưởng đạo đức HCM.

Cần, kiệm, liêm, chính, chí công vô tư là đạo đức cần có của mỗi người. HCM đã để lại một đạo đức cao cả cho nhân dân Việt Nam và toàn thế giới.